

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 558/22
24.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Драгане Марчетић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП “ЕПС” Београд, Огранак “РГ Колубара” Лазаревац, Светог Саве 1, са умешачем на страни тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ракић, адвокат из Лазаревца, ТЦ “Миленијум”, Карађорђева 2/11, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Бојан Тадић, адвокат из Уба, Карађорђева 1, ради иселења, одлучујући о жалбама тужене изјављеним против пресуде Основног суда у Лазаревцу П 145/21 од 15.12.2021. године, у седници одржаној 24.07.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лазаревцу П 145/21 од 15.12.2021. године, у ставовима првом, другом и трећем изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртном изреке пресуде Основног суда у Лазаревцу П 145/21 од 15.12.2021. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован захтев умешача АА из ... за накнаду трошкова првостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П 145/21 од 15.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда.

Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца тако што је обавезана тужена да од лица и ствари испразни стан број 3 површине 68м², који се налази у ...и исти преда у посед тужиоцу.

Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати трошкове поступка у износу од 7.800,00 динара.

Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да умешачу плати на име трошкова парничног поступка износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, побијајући је у целости из свих законом прописаних разлога.

Умешач на страни тужиоца је одговорио на жалбу.

Апелациони суд у Београду испитао је првостепену пресуду у границама разлога одређених у члану 386 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11 са изменама и допунама) и нашао да је жалба тужене делимично основана и то у делу одлуке о трошковима умешача (став четврти изреке првостепене пресуде).

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 374 став 2 тачка 12 истог закона на коју се жалбом тужене посебно указује, с обзиром да побијана пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама и не постоји противречност између онога што је у њеном образложењу наведено о садржини исправа и самих исправа, односно изведених доказа.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је одлуком ЈП “ЕПС Колубара” Лазаревац, део ЈП “Колубара” Површински копови Барошевац бр. 8873/11 од 05.05.1992. године, супругу тужене, сада пок. ВВ, дат на коришћење једноипособан стан у ... у..., бр. ..., површине 46,32м² у ул. ..., са напоменом да ће именованом бити додељен стан, који је испразнио АА. Одлуком истог правног претходника тужиоца бр. 8873/2 од 13.10.1992. године, умешачу АА је додељен на коришћење трособан стан у ... у приземљу бр. ..., површине 67,99м² у ул.... Решењем бр. 1415/34 од 22.03.1995. године, који је донео правни претходник тужиоца “ЕПС” ЈП РБ “Колубара”, додељен је стан у закуп на неодређено време туженој ББ и то једноипособан стан бр. ..., површине 46,32 м² у ул. ...у ...

Решењем бр. 1415/33 од 22.03.1995. године правни претходник тужиоца је умешачу АА доделио стан у закуп на неодређено време и то стан број ..., трособан стан у ..., површине 67,99м² у ул. ... у ... Пресудом Општинског суда у Лазаревцу П 2235/92 од 09.02.1994. године, која је постала правноснажна 11.10.1994. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА и поништена је одлука другостепене комисије “ЕПС” ЈП РБ “Колубара” Лазаревац бр. 15811/1-VII-ДК од 19.11.1992. године у ставу првом, другом, трећем и четвртном изреке, а другим ставом изреке пресуде, одбијен је тужени захтев тужиоца да се поништи одлука Поткомисије за стамбене односе бр. 8873/2 од 13.10.1992. године. Ставом првим наведене одлуке бр. 15811/1 од 19.11.1992. године усвојен је приговор сада пок. ВВ, те му је додељен спорни стан, ставом другим исте одлуке усвојен је приговор и прихваћено да одбија да прихвати додељен му стан у ..., који је одговарајући, ставом трећим одбијен је приговор тужиоца тужиоца АА у

ком истиче да стан прихвата под условом санације од стране власника стана, а ставом четвртим исти стан, који се налази у ..., ..., стан бр. ... додељен је сада пок.ВВ. Наведеним решењима су реализоване одлуке правног претходника тужиоца бр. 8873/11 од 05.05.1992. године и 8873/2 од 13.10.1992. године, као и пресуда П1 2235/92.

Решењем Гж1 143/99 од 03.02.1999. године укинута је пресуда Општинског суда у Лазаревцу П1 37/97 од 04.09.1998. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиље ББ и поништена одлука другостепене комисије туженог бр. 71131/1-7 од 28.05.1996. године, којом је одбијен приговор сада пок. ВВ изјављен против одлуке туженог "ЕПС" ЈП РБ Колубара Лазаревац бр. 8873/2 од 13.10.1992. године, којом је спорни стан додељен у закуп умешачу АА. Иста је пресуда укинута и у ставу другом изреке, којим је утврђено да је тужилца стекла право трајног закупа стана у друштвеној својини у ..., ..., стан бр. ...

Пресудом П1 118/01 од 04.03.2008. године, потврђена пресудом Гж 15221/10 од 13.02.2013. године, одбијен је тужбени захтев тужиље ББ да се поништи првостепена одлука Комисије за стамбене односе правног претходника РБ Колубара д.о.о. Лазаревац бр. 8873/2 од 13.10.1992. године, којом је умешачу АА додељен на коришћење трособан стан у ..., ..., стан бр. ... и да се поништи другостепена одлука Комисије за заштиту права радника бившег ЈП РБ Колубара Лазаревац од 28.05.1996. године бр. 7131/1-7 од 31.05.1996. године, којом је одбијен приговор сада пок. ВВ изјављен против одлуке бр. 8873/2 од 13.10.1992. године и којом је утврђено да се одлука Поткомисије бр. 8873/1 од 05.05.1992. године сматра коначном у делу који се односи на сада пок. ВВ. Тужба у делу тужбеног захтева којим је тужилца тражила да се утврди да је по основу решења туженог бр. 4699 од 11.12.1992. године, уговора о закупу стана 4472 од 14.12.1992. године и уговора 1529 од 13.07.1994. године стекла правно трајног закупа на стану у друштвеној својини, који се налази у ..., ... стан бр. ..., одбачена јер је између истих парничних странака по истом основу био у току поступак П 627/95. Исти поступак је окончан повлачењем тужбе.

Из утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца основан јер је одлука бр. 8873/2 од 13.10.1992. године, којим је умешачу АА дат на коришћење стан који се налази у ..., ... у ... бр. ... површине 61,99 м² на снази, као и одлука бр. 8873/1 од 05.05.1992. године, којом је супругу тужене сада пок. ВВ додељен на коришћење једноипособан стан у ... у ... у улици ... стан бр. ... површине 46,32 м². Такође је првостепени суд нашао да производе правно дејство и решења о додели стана у закуп на неодређено време бр. 1415/34 од 22.03.1995. године и бр. 1415/33 од 22.03.1995. године, којим решењима су дати у закуп на неодређено време стан бр. ... у улици ... туженој, а стан бр. ... у улици ... овде умешачу АА.

Правилно је првостепени суд је закључио да је тужбени захтев, сагласно члану 37 Закона о основама својинскоправних односа основан јер међу странкама није спорно да је тужилац власник спорног стана, а радња тужене представља онемогућавање законитог власника да врши и остварује права гарантована позитивним прописима, а да тужена, сагласно правилима о терету доказивања није доказала да има било који други правни основ да користи спорну непокретност.

Чланом 7 Закона о становању (“Сл. гласник РС“, бр. 76/92 са изменама и допунама), важећем у време доношења одлука које се тичу овог правног односа, прописано је да се о закупу стана закључује уговор између власника стана, односно носиоца права располагања на стану у друштвеној својини (у даљем тексту: закуподавац) и лица које закупљује стан (у даљем тексту: купац).

Правилно првостепени суд побијаном пресудом утврђује да тужена користи предметни простор без правног основа и да тужилац, као власник истог, има право да тражи иселење тужене са свим лицима и стварима. Решењем о додели стана у закуп на неодређено време бр. 1415/34 од 22.03.1995. године и бр. 1415/33 од 22.03.1995. године дати су у закуп на неодређено време стан бр. ... у улици ... туженој и стан бр. ... у улици ... овде умешачу АА, због чега тужена, супротно наводима жалбе нема правни основ за коришћење стана из ког се тражи њено иселење, нити је за исти у својству закупца, са тужиоцем у својству закуподавца, закључила уговор о закупу, а у смислу напред цитираног члана Закона о становању.

Супротно жалбеним наводима тужене, правилан је закључак првостепеног суда да су неосновани наводи да одлуке суда којима су поништена раније донета решења и одлуке о додели спорног стана немају правно дејство у односу на њу, с обзиром да ни она, ни њен сада пок. супруг, као њен правни претходник, нису учествовали у овим поступцима, ни у својству странке, ни у својству умешача и у предмету у коме је донета пресуда П1 2235/92 од 09.02.1994. године. Наиме, оваква одлука производи дејство према сваком раднику коме је додељен стан на коришћење оспореном одлуком јер се у оваквој врсти спора тужбеним захтевом тражи поништај првостепене и другостепене одлуке правног лица чији органи су донели оспорене одлуке о расподели станова, па тужбом није потребно да буду обухваћена сва лица која су учествовала у конкурсима за доделу стана, тако да правноснажне пресуде производе дејство у односу на све учеснике конкурса.

Такође, како је пресудом П1 118/01 од 04.03.2008. године, која је потврђена пресудом Гж 15221/10 од 13.02.2013. године одбијен тужбени захтев ББ да се поништи првостепена одлука Комисије за стамбене односе правног претходника РБ Колубара д.о.о. Лазаревац бр. 8873/2 од 13.10.1992. године, којом је умешачу АА додељен на коришћење трособан стан у ..., ..., стан бр. ... и да се поништи другостепена одлука Комисије за заштиту права радника бившег ЈП РБ Колубара Лазаревац од 28.05.1996. године бр. 7131/1-7 од 31.05.1996. године, којом је одбијен приговор сада пок. ВВ изјављен на одлуку бр. 8873/2 од 13.10.1992. године и којом је утврђено да се одлука Поткомисије бр. 8873/1 од 05.05.1992. године сматра коначном у делу који се односи на сада пок. ВВ, то тужила нема правни основ за коришћење спорног стана, како то правилно закључује првостепени суд.

Правилна је одлука првостепеног суда и у делу којим је одбио приговор апсолутне ненадлежаности суда јер се у конкретном случају ради о спору поводом имовине, за који је, у смислу члана 1 ЗПП надлежан парнични суд.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и донете одлуке, па ти жалбени наводи нису ни посебно

образлагани.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка која је садржана у ставу трећем изреке пресуде јер је донета правилном применом одредаба члана 153 и 154 и 163 ЗПП, те правилном применом Адвокатске и Таксене тарифе важеће у време доношења првостепене пресуде.

На основу изложеног, применом одредаба члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Међутим, одлучујући о трошковима поступка, првостепени суд је погрешно применио материјално право, на чију примену овај суд као другостепени пази по службеној дужности, па је решење о трошковима поступка умешача на страни тужиоца преиначено је на основу одредбе члана 401 тачка 3 ЗПП у ставу другом изреке. Наиме, како је чланом 153 став 5 ЗПП прописано да умешач има право на накнаду трошкова од противне стране само за парничне радње предузете уместо странке којој се придружио, а како у конкретном случају умешач није предузимао парничне радње уместо тужиоца, већ упоредо са њим (састав једног поднеска од стране адвоката и заступање на два одржана рочишта), то тужена није у обавези да му ове трошкове накнади.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић